

Dag
kleine
vriend

In het grote dierenbos is het nog muisstil... de meeste dieren slapen nog. Enkel de uil fladdert rond en rust af en toe op een dikke boomstronk. De stilte wordt verstoord door het gekraak en het geritsel van afgevallen blaadjes.

Het is Kraakje de eekhoorn. Voor hem is het weer de tijd van het jaar om aan zijn wintervoorraad te beginnen. Nootjes zoeken en begraven en paddenstoelen laten drogen. Een groot werk waar hij elke dag vroeg aan begint.

Wanneer even later de eerste zonnestrallen door de takken van de bomen piepen, ontwaken de vogels en fluiten ze hun mooiste lied. Ze vertellen dat het een prachtige dag zal worden.

“En Kraakje, heb je al een grote voorraad aangelegd?” vraagt de egel, die onder een hoopje bladeren lag te slapen. “Dat gaat wel maar ik heb nog lang niet genoeg om de winter door te komen. Vandaag ga ik naar de andere kant van het bos. Daar hangen voederbakjes aan de bomen waar de mensen lekkers voor de eekhoortjes in stoppen. “Voor ons is het gemakkelijker, wij maken een putje in de grond, bedekken ons met blaadjes en houden een winterslaap,” lacht de egel. “Ja, elke diertje zijn eigen maniertje,” zegt Kraakje terwijl hij verder huppelt op een dikke tak.

Achter hem trippelt de bonte specht. Hij is op zoek naar een lekker ontbijtje. "Dag vroege vogel. Heb jij een lekker hapje voor mij?" lacht de specht. "Was me dat schrikken zeg, ik viel bijna van mijn tak," zucht Kraakje, "ga jij iedereen maar wekken en laat mij maar verder werken."

Terwijl de bonte specht nog vlug een klein nootje meepikt, vliegt hij naar de grote berk. Zoals elke morgen hakt hij daar met zijn snavel tegen de stam om zo de dieren te wekken. Eén voor één worden ze wakker en komen naar de open plek in het bos. Dat doen ze elke morgen om elkaar een goeiemorgen en een prettige dag toe te wensen. Daarna neemt Kraakje afscheid van zijn vrienden. Het wordt voor hem een drukke dag.

